

SLA LIBRARY, A.M.C.

PF9201

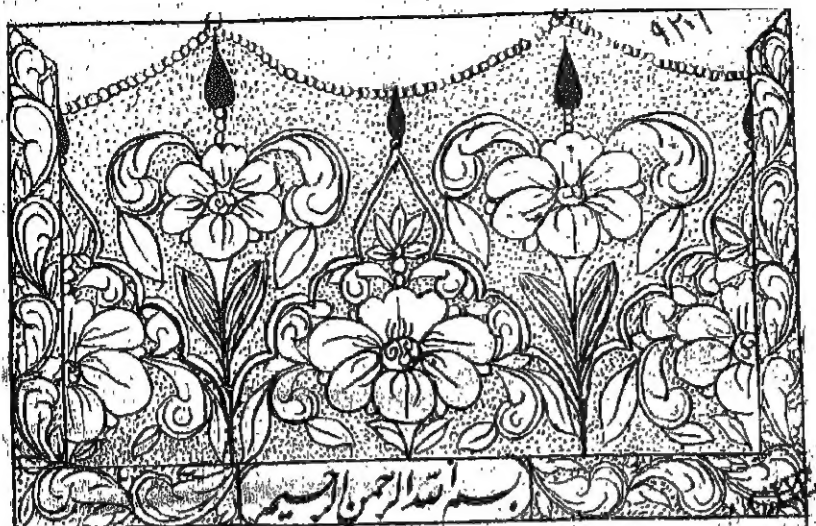
كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ

الحمد لله رب العالمين و نوره وصال بر ملاي مولانا شاه علي ميرزا قاسم قدس سره

و اما این کتاب که در این زمانه در میان ما پیدا شده و در میان ما پیدا شده و در میان ما پیدا شده

درین فتح با و فضل و کرم و درین فتح با و فضل و کرم و درین فتح با و فضل و کرم

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنَا لَهُ وَأَنَا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى الرَّسُولِ
 النَّامِيَاتِ عَلَى رَسُولِهِ مُحَمَّدٍ الَّذِي كَثُرَ بِهِ الْمُرْسَلُونَ وَعَلَى آلِهِ أَهْلِيهِ
 وَأَزْوَاجِهِ وَأَصْحَابِهِ عَدَدَ مَا كَانَ وَمَا يَكُونُ وَنَزَبَتْهُ مَا أُوجِبَ
 بِالْكَافِ وَالنُّونِ بَعْدَ زَيْنِ أَخِيهِ زَيْنِ تَلَمَّ أَيْدِ قَلَمٍ بَرِيدِهِ زَبَانِ سَلَامِيهِ
 مَلَالِ الْكَلِمَةِ وَنَالَهُ أَيْسَرُ دُرِّهِ وَأَمِيرُكَ تَحْلِينُ شَيْتِ جَحَنِي فِي كُلِّهَا سَمْعُ رَايِ
 سَطْرُكَ دَرِينِ وَادِي غَمْرَانِ رَوِيَانِيْدِهِ أَمَا أَنْزِلْ بَرَكْتَ تَهْنِئَةِ سَبْحِ أَرْزِينِ هَارِوِيِ امْنِ سَهْتِ
 نَدِيدِهِ كُوسِيَا اَيْنِ تَقَاوُفْنَا أَنْزِلْ دُرِّكَ تَقِي تَوَافَانِ زَاوَهُ أَنْزِلْ دُرِّكَ بِيَانِ عَدَمِ بَادِ اَمَانِ اَيْنِ جُودِ
 لَيْسَ بُوْدُ بُوْدِ بِي جُودِ دَخْتُ بِوَيْدِ بَسْ جِهْ شَادِمَانِي أَنْزِلْ جُودِ دُجْدِ دُودِ أَنْزِلْ فُوتِ كَلِّ
 نَفْسِ ذَا حَقِّقَةِ الْمَوْتِ فَاصِدِ اَنَّا كَمِ تَبْنَا لِقَايِ كُجُوبِ حَقِّقِي بَالِ بِرُوَاكِ شَادِ
 سِيدِ اسْتَهْ أَنْزِلْ تَحْمِ اَرْزُوِي وَصَالِ مَطْلُوبِ حَقِّقِي دُرِّ مَرْزُوعِ دِلِ مِيكَاسْتَهْ أَنْزِلْ كِهْ جَلْبَابِ
 حَيَاتِ فَاَنِي رَا تَقَابِ عَارِضِ عَمْرٍَا وَدَايِ شُمُودِ جَوْنِ اَشْكِ نَدَامَتِ اَرْجَشْمِ اَحْتِبَارِ
 فَرَوَانْدِ اَخْتِهْ اَنْزِلْ بِرِصْدِاقِ مَوْتُوَا قَبْلَ اَنْ تَمُوْتُوَا اَبْرَارِ اسْمِ اُورْدُونِ سَارِ سَمْعِ بَرِيدِ
 بَا كُوشِ وَتُوشِ دِرِ سَاخْتِهْ حَشْمِ بَرَاهِ بِكِ دِيَارِ يَارِ دُودِ حَتِهْ اَنْزِلْ زَبَانِ حَالِ آفَانِ اَيْنِ نَوَايِ

جانفرازی از حافظ مقامات آگهی آموخته و حجاب چهره جان میشود غبار تنم و در
 خوش آمدنیکه ازین چهره پرده برنگنم و با بجله از دامنندگان تیره فراق باید پرسید که
 از همه آلام فرقت اینحضرات باتارک جان چه میکنند و بیشتر اندوه هجران این عزیزان
 در پرده دل چسبان زخم میرند و چگونه می شکند لا اوری چه پرسی زین حال دل غمزد
 چون شد و کجا و دلم خون گشت و غم آب و آب از دیده بیرون شد و کجا علی انحصار
 در روزگار یک از بسیاری اند که ماند ها کشند در دیار یک قلیلی باقی مانده و کثیر
 از آنجا فرس بدرانده آموخته از ان روزگار دور ما و شماست و آئینه آن دیار
 شهر عظیم آباد خلد سواد مذهب بلا و ابتلا است که آنچه دیده میشود حالیا اکابر اخیا
 و عوفای نامدار این بلده بکلی برخاستند و چمنی زیر خاک این خاکدان بمثابة روضه
 رضوان پیراستند چنانچه درین آوان هم جناب والا القاب عماد الحق و تحقیقه و ارث
 العلم و الطریقه محیب السالمین اسلم العارفین نور الیقین ظهور حجه النبویه نصیر است
 المسد لغویه امیر الاولیا قطب الاصفیا شرف الذاکرین فخر الثاکرین نائب خاتم
 النبیین ارث علوم الانبیاء والمرسلین مولانا اسحاق شاه علی امیر الحقی القادری
 القلندر سی قدس اند سره و افاض علینا فتوح و بره که بقیه السلف و حجه الخلف
 بوده و ولادت بایمن و سعادت او در سنه هزار و دصد و سبت و هفت از هجرت و ماده
 تاریخ گبر تخت و عمر شریف تقریباً هفتاد و پنج سال و در سنه هزار و دصد و شصت
 از حجه النبیه صلی الله علیه و سلم بر سجاده عمادین شصت و سه سال و چند ماه و چند روز
 نام پیران طریقت علیهم الرضوان زنده داشت اوقات غریز را بارش طالبین و تدلیس
 مستعلمین و اراد و اشتغال خاندانی و تقوس و توکل و صبر و قناعت و عبادت و طاعت
 بسیار بوده و لوجه الله صرف کرده بتاریخ پانزدهم شهر محرم الحرام روز شنبه وقت
 داشت احرام طواف حریم وصال قادری و اجلال برکت و محبوب بیست چند گاه پیش

از وفات از فرط غلبات سکر و حال با ذراک خیر و شر جهان و بهانیان کاری نداشته اند
و از افاقه ظاهر دور بود و چشم معنی شناسان بیدار دل بر روی هوشیاری نقاب غفلت انداخت
و چشم صورت مخدوده آخر الامر وقت رفتن از جهان بعالم مجرب باز رسیده اند و بهوش
باز آمده زبان مبارک که از انصباب ماده بارده مرض از چند ناسته سترخی بود بل از ستم
روز و ادوات و اخذات مطلقا مستوع کس نمیشد بکلام نفس بدعای و احلل عقیق کفرین
لَسَاءَ لِي لَبْثًا وَهُوَ كَوْنُهَا جَابِتُ دُرِّ زَمَانٍ وَفَتْهُ بِالْعَلَى الْعَذَابُ صَدَايَ انْطَلَقْنَا
اللَّهُ الذَّائِبُ انْطَلَقَ كَلْبُ شَيْخٍ دُرِّ دَاوُدَ بَرَنَكِرِينَ حَتَّى الزَّامِي حَلِيسَتِ وَافْتَحَ لِي سِ
نَجْمٍ جَنَدٌ أَمَّا بَعْدَ سِجَرِ شَدَنٍ سَاعَتِ مَهْمُ تَمَّ صَبَاحِيهِ بَرُورِ شَيْخٍ كَلْبَةٍ وَحِيدٍ خَوَانِدِهِ بَدَلُ اللَّهِ
اللَّهُ فَرَزِ زَبَانٍ شَدِيدٍ تَقَرُّبِ دُوسَاعَتِ هَمِينَ صَدَا هَمَكُنَانٍ مَا لَمْ يَكُنْ مَسِيرُ حُجْرٍ أَوْ
هَمُ قَامَرِ شَجَرَتِ لِسَانِ مِي بَرُورِ عَقْدِ وَكَانَ آخِرُ كَلَامِهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَعَالَى
بِهَمِينَ وَكَرِجَانِ شَدِيدِينَ قُرْآنِ نَامِ جِهَانِ آفَرِينَ فَرَسُودِهِ وَجَمْعِهِ كَثِيرٍ رَاكُوهٍ وَآكَاهِ مَنُودِهِ
إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ مَمْدِيَانِ وَخَرِيرَانِ بِالشَّخْصَانِ وَوَكْرَارِ بَابِ اخْلَاصِ بَغِيرِ
يَا دُكَا رَتَارِ خَبَائِكِهِ مَزُونِ فَرَسُودِهِ اند و به جابزبان مسلم داده می آید و به افعان مسلم
نام نهاده و بابت التوفیق

قطعه تاریخ از جناب عالم با عمل فضل اجل مولوی محمد سعید صاحب عظمی بادی

تقدیر انامی امیر الحق	روی روشن بیره خاک نهفت
یاد دل زار سال او حسرت	و امیر الشیخینا گفت
چو کرد رحلت ازین خاکدان امیر الحق	که میر رسید از و فیض عجم بر مردم
سین واقع دل گفت او یوم حیل	بود محمد دم و دم ششند و چهار دم

قطعه از جناب شاه محمد یحیی صاحب ابوالعلمائی عظیم آبادی	
رفت از جهان شیخ زبان آتش بخت حق	شد فیض بخش دکان بعد از فنا همزیگی
تاریخ دهه و روز و سال انتقال از جناب	شهر محرم پانزده بود و سه شنبه گفتال
وله	
چون جناب شاه امیر اسحق شده وصل	شد مقامش با عمار الدین قلندر و در پشت
از سر الهام یحیی خنجرین سال وصل	شد عجیب دعوت یزدان امیر اسحق نوشت
وله	
امیر اسحق دولت و دین و اسلام	معین و ظهیر و نصیر شایخ و
چو فانی بذات خدا گشت تاریخ	نوشتیم صد آه امیر شایخ و
ایضا که	
قبله دین سید اسحق	شمع کاشانه مجیب و عباد
سید القوم حاجی احمد دین	به نیکوای طریق صنف و سدا
اندرون وقت یزدان و فتن	بود از قطاب و زمره او باد
خاندان قلندر دیر را	کرد از نسبت خود شمس آباد
افضل العصر مقتدای زمان	احل الناس کامل المارشاد
نور حق در جهان او نگریست	بر که بر روی و کرد و دیده کشاد
پانزده بود و روز سه شنبه	از محرم که سه بقبر نهاد
بر مریدین و مستفیدین او	کوه ریخ از غم فراق افتاد
گفت سال وصل او یحیی	رخت حق بروج باکش باد
قطعه از مرزا شارح سیر جناب عظیم آبادی صاحب کتبی عاقل نجف	

بازمانده است

امیر الحق و باعلی اسم پاک در یغا با سال رحلت نمود از فرق الم سال و صدش بدن	بسجاده زینده بود آن نگو که بدست ختم آن و بے نیکو که خالق بخت کند جاس او
--	---

قطعات از مولوی احمد کبیر صاحب پهلوار و حیرت خاص وکیل منصفی

شیخ وقت و شاه مولانا امیر الحق کبیر چون شده عمر شریفش تا حد هفتاد و پنج سال او دل گفت با تاریخ و وقت روزگار	پور مولانا ظہور الحق ملک تجو پار مرگ پیغام اجل آورد از باب قصص یا نژده مرفحہ شنبہ ششم حیرت
وله	

عالمی مولوی امیر الحق شد جو اصل بگفت نا تف حق	که بعد فان بپایه سدید بخدا اہل و با حیدر آہ
ایضاً غم منقو مادہ	
اہل دل مولوی امیر الحق شد ازین دہ چون بدار بخت روخراشد از الم نا تف گفت حیرت کہ آہ در آمد	عالم و زادہ و سیرم مکتوب گشت محبت پیاز نالہ و جو لفک سال وصل آن خوشخو در در و در جو بر روح او

قطعات از مولوی سکیم محمد سلیمان صاحب گھنگٹوی پهلواروی

آن و لے زمان امیر الحق رخ پاکش چو زین جان بہفت ماند در سینہ و در فرقت او	افضل العصر اکمل الاوتار رفت از دل قرار و ہوشیار ہم لب آہ و نالہ و سنیر
--	--

و هو کان صاحب الاشاد عاشق آل پاک و غیر عباد حامی دین سید الامجاد رحمت حق بروج پاکش باد	کف لا اذعی ولا ابلی مرشد خلق و مقتدای زمان رواقی عباده عماد الدین بهر سال وفات حادق گفت
---	--

قطعات از مکتوبات شهید محمد زکریا صاحب از خلفا و ابن الاخ
حضرت مولانا قدس سره

نور خدا از روی نگویش بین بیان نوشن ذاکر یک ذکر کند وقت نزع جان بنوشت کلک فکر که سخیل عارفان	شاه امیر حق که بود در نهاسین با ذکر حق جدا شده روحش از جسم پاک فانتر بلوح دل سپه تاریخ طشتش
---	---

وله

که وقت نزع روح در ذکر کعبه گوشه از دنیا سوی رب ابد خو است فانتر چون ز فیض حق بوده قطب اولیا وقت خود	رفت مولانا امیر الحق که بود پانزده بود از محرم وقت چاشت بهر تاریخ وفات آن فانی پاشنه در گوشش دل الهام کرد
--	--

ایضاً

عبد امیر الحق شیخ واصل بگفتا خدای بظیر مکمل	در نیاز دنیا و دین شد بجهنت بتاریخ چون منکر کردیم انز
--	--

ثم ایضا قطعه عبریه

لَقَدْ خَصَلَّ جِلَّ أَمَالِهِ بِذِكْرِ حَبِيبِهِ وَأَشْفَعَهُ لَمْ	عَلَيْهِ يَلْقَى أَمِيرُ الْحَقِّ فَسَاوَرِ الْجَنَّةِ عَالِيَةِ
--	---

امیر سخی و باعلی اسیر پاک اور بیابا سال طلت نمود از فرق الم سال وندش بداند	بسجاده زینده بود آن نکر که پیشتر آن و سبے نیکو که خالق بحیث کند جاس او
--	--

قطعات از مولوی احمد کبیر صاحب پھلواری و حیرت بخش وکیل منظمی

شیخ وقت و شاہ مولانا امیر سخی کبیر چو شدہ عشرت بفس تا حد ہفتاد و پنج سال او دل گفت باتاریخ و وقت روزگار	پور مولانا ظہور الحق ملک جو پار مرگ پیغام جل آور داز باب قصہ پانزدہ مرتبہ شنبہ محرم حیرت
---	--

ولہ

عاسک مولوی امیر الحق شد جو اصل گفت تا وقت حق	کہ بستان سپاسد بند اہل و باحسان
ایضاً غمیر منقوطہ	

اہل دل مولوی امیر الحق شد ازین دہر چون بدار عبت روغرا شہید از الم و گفت گفت حیرت کہ آہ در آمد	عالم و زاہد و سلیم و سکنو گفت کھنڈہ از مالہ و بقلم سال وصل آن جو شمع در در دار جو در روج او
--	--

قطعات از مولوی سکیر محمد سلیمان صاحب کھیکٹوی پھلواری

اکی و سنے زمان امیر الحق رنج پاکش چو زمین جہان بہشت ماند در سبب بند و فرقت او	افضل العصر اکمل الاوقات رفت از دل قرار و ہوشیار ہم لب آہ و مالہ و سیریا
---	---

<p>کیف لادھی ولا آبی مرشد خلق و مقتدا زبان رونق جاده عماد الدین بہر سال وفات حافق گفت</p>	<p>وہو کان صاحب الانشا عاشق آل پاک و خیر عباد حامی دین سید الامجاد رحمت حق بروج پاکش باد</p>
<p>قطعات از مکتوب شیدہ محمد زیرالحق صاحب از خلفا و ابن الاخ حضرت مولانا قدس سرہ</p>	
<p>شاہ امیر حق کہ بود در سہ سہ طین یادگر حق جدا شد در روشن جسم پاک خانہ بلوح دل پئے تاریخ طلتش</p>	<p>نور خدا از روئے نکویش بسین عیان خوشن ذاکر یکہ ذکر کند وقت نزع جان بنوشت ملک فکر کہ سنخیل عارفان</p>
<p>ولہ</p>	
<p>رفت مولانا امیر الحق کہ بود پائزہ بود از محرم وقت چاشت بہر تاریخ وفات آن ملک ہائے در کوشش دل الہام کہ</p>	<p>کہ وقت نزع روح در زکریا کوش در از دنیا سوی رب احد خواست فائز چون زقیف حق بودہ قطب اولیا وقت خود</p>
<p>ایضاً</p>	
<p>در بغار دنیا کے دون شد بجنّت تاریخ چون منکر کردیم کثر</p>	<p>علی امیر الحق شیخ واسل گفتا خردے لطیف مکمل</p>
<p>ثم ایضا قطعة غریبة</p>	
<p>عَلَيْهِ يَرْفَعُ امِيرُ الْحَقِّ فَسَامَرَ إِلَى الْجَنَّةِ عَالِيَةً</p>	<p>لَقَدْ حَصَلَ جُلْ أَمَالِهِ بِذِكْرِ حَبِيلَةٍ وَأَشْفَعَهُ</p>

لَقَدْ خَضِبْتَ نَائِجَ عَامِ كَوَاكِبِ
إِذْ هِيَ الْهَمَامَةُ وَالْأَخْيَابِ

وَمِنْ صَالِحِ أَعْمَالِهِ

ایضا له بنام فرزندشان محمد وحید الحق عمید

سال و سه و نارس و روز و وقت پندار

شاه امیر الحق علی آن پسرانم و
گوید محمد و با نردود سه شنبه اول

ایضا بنام فرزند دوم احمد لقب بشرف الحق ع
قطعه غیر منقوشه

وہی کمال و اہل دین اعلیٰ کریم ابو جعفر
دور و آئندہ دور و دور ماکر دور و سازگار اللہ عز
جہ سرادر سال وصلی او دل سحر جسم

محمد کل مروج کل درو خطار اعا که
در ورد اسم الله و اس کل درو که
و اس درو هم درو اس السلام الهام

ایضاً له داده مشروطه باسم فرزند و بلند جناب حباه محمد حبیب علی

ان حياءى على امد الحق
قد نورا اريد وهو
الروح هاتف عذب الحق

اكمال النفس الفصل الاول
 يا اكرم الله اسم ربك الععال
 بتكليف يهتدي به فشان

گیارہواں شیخ محمد رفیع الدین صاحب پھلواروی

مفتی اسے جان پہچان
دوسرا ارشاد حاصل کیگا

بود روزگار خویش و حب
معلوم و معارف و تو حید

ختم کرد این محاسن بکشت مکرتاریخ داشتیم فیح	جاسے دیار گاہ قدس گزید تلف گفت بیفت شیخ فرید
دیگر از مولوی حکیم سید محمد وحید الدین صاحب پهلوان	
آن امیر الحق که پرویز و مرثیہ حسن سال تاریخ وفات پیر یاقوت از جید	گوهر پاک وجود خود بخاک چون نہفت آہ مولانا امیر عارفین وقت گفت
دیگر از مولوی سید محمد منظر ابن حافظ مولوی محمد فضیلت حسین صاحب وکیل متوطن موضع دھنوت	
رباعی	
منظر شیخ زمانہ گردید روان نامش چہ علی لقب امیر الحق	زمین دیر خراب سوئے گلزار چنان خیر العارفان علی ہست شیخ بخوان
ایضا بطور دیگر سمان ماودہ	
آن شاہ امیر حق علی کو چون طائر روح او نمودہ	بودہ است کرامتش چہ اعجاز سوئے گلزار قدس چہ عاز
ہاتف بے سال گفت منظر	خیر العارفان علی ہست شیخ بخوان
از مولوی محمد غفور برادر خورد مولوی محمد منظر موصوف	
علی امیر الحق ملک ام چون کہ سیاب اند وصال خدا	سرد زمیں پیشوا کے بہان بذکر خدا و خداست نہان
تاریخ ہاتف گفت بے غفور	بخوان آہ امیر الشیخ زمان

دیگر از چو دهری شیخ محمد تطیر علی صاحب متوطن موضع و صفت

عارف حق سلف امیر اسحق	بادی طالبان و مولانا پاد
از سردای سپنج رخت کشید	سوسه جنت سینه معلول لقا
فکر کردم طرب سال وفات	عقل قیاض عارفین گفتا

دیگر از چو دهری شیخ وصی الدین احمد صاحب کاشف تخلص ساکن موضع مذکور

چو مولانا امیر الحق محمد دوم زمان خود	که بود از راه دوزخ سلوک سالکان اقصا
پس شوق نقای حق زدنیاشد بکراسته	بتاریخ وفاتش داشتیم فکر بکاشف
سروش بر در دل طلق زد شد فتح باب دل	بمن گفتا بخوان کاشف مفیض طیب عارف

دیگر از و از چو دهری صاحب الدین احمد صابر از چو دهر صابر صاحب

جب مولانا امیر حق کو	سوی نه بهشت در جزای
واصف باقی نه کی منادی	لکھ فخر عارفان بادی

دیگر از شیخ محمد نثار صاحب کن قصیده پهلوار

رفت آه پیر امیر اسحق آن کو	بعلم علم و در یقین بود در اسخ
نثار از بنی سال رحلت نوشتر	که بود و ویل و امیر الشایخ

دیگر از امیر محمد حسن صاحب پهلواری العادری

نیاب شاه امیر حق چون امیر جنت سفر نمود	ز چشمها چشمه روان گشت ز لبها بود فغانها
--	---

زبان زده صف جمال قاصر خرد ز عد کمال عاجز بفر تاریخ بود محسن که اتفه زدند آبگوشتش	نسب امیر فخر اوده غرت و شان او نشانها وفات شاه علی امیر الحق آه بشنوز روی جانها ۱۳۱۲
دیگر از مولوی حاجی عبد الغفور صاحب متوطن موضع سرانندی	
رفت سوی خلد مولانا امیر الحق علی بهر تاریخ وفات اس حاج عبد الغفور	پیر من مولاس من حاجت ارواده جهان باتفه گفتا که واقطب الحق شیخ الزمان ۱۳۱۲
دیگر از جناب مولوی علی حسین صاحب بارو سا موضع مهندا نو	
امیر کشور عفان است امیر الحق بذکر حق جو گرفت اوره تقاسم حق علی حسین بتاریخ جلالتش گفتم	برید از همه عالم گزیده قرب خدا بروح پاکش آتی تو محبت فرمای که پیرو مرشد ایمان یار سولمهای ۱۳۱۲
وله	
علی امیر الحق مقصد ا مد و خواستم بهر سال وفات شنیدم ند از لب آن امیر	برفت از جهان بیگم شور و شین من از روح آن بادی خافین که آلفش فخر حق علی حسین
دیگر از شیخ فدا حسین عظیم آبادی بدجناب صاحب سجاد	
شاه امیر حق متفه علم و یقین بیکیتا جنت کووه سد صاعکے تاریخ کی از خوا	زین بده تمنا او یقین کو دستار و جبه و دلق انکوه بده فدا حسین اب اسیر و آموشد خلق ۱۳۱۲
دیگر از میان ضعیف اند خلیف امیر	
آه مولانا امیر الحق علی	خبر جواب عالم من بی مثل و دلیل

کر گئے ذکر الہی میں سفر سال رحلت کی جو میں نے فکر کی بے سرحید کے حبیب اب کر چنا	دار دنیا سے سو ملک کبیر ملکی تاریخ از افضل پیر حیف صد افسوس پیر دستگیر
دیگر از قاضی نعمت مجیب الحق صاحب کرب موضع فرید پور ضلع گیارہ مشیر جناب سید ظہور الحسن صاحب لوہیگرہ	
رفت مولانا امیر الحق امیر الاولین خواست نعمت چون ردل تاریخ سال نشر	آنکہ وقت نزع میگفت اللہ متصل مرشد شہر او عدد دہ آہ بود او گفت دل
دیگر از مولوی شاہ محمد وحید الحق صاحب کرب کشتی کوٹھی شہر	
چو مولانا امیر الحق سرید روزگار خود نیکر اللہ شد کو جان از بسکہ لیدیم بتاریخ وفاتش فکر کردیم کیو حیہ الحق	امیر اولیا و مرشد حق پشدا من کہ بگذشت از سر فلاک شور باکے من دل گفتا کہ پیر دستگیر رہناے من
دیگر از میر عابد حسین ابن خاقیع الدین بھلواؤ	
رفت از جهان پیر پیران ما رقم کرد عابد بتاریخ او	امیر الحق شاہ عالیجناب کہ بودہ دوسے پادی شیخ و شاب
دیگر از جناب مولوی سید ظہور الحسن صاحب داماد حضرت مولانا	
پیر و مرشد ہمارے قلب زمان نام اونکا عالم امیر الحق	رہنماے رہ خدا دانی ذات اونکی تھی بحر حقانی

بجدا پیر دستگیر تھے دیکھو گئے دنیا سے ذکر حق کے ساتھ انے ظہور احسن لکھ اب تاریخ	خلق بین غوث و قطب ربانی ہوئے باقی کی یاد بین منانی پیشوا نحل کے شبلی ثانی
---	---

دیگر از میان ناصرتی شمس الحسن علیہ السلام

امیر الحق علی کو بد ما بود ز چشم خلق شد در خاک پنهان بگو شمس الحسن تاریخ رحلت	شہ عرفان و پیر با صفا بود شد آن نور خدا از دیدہ نابود کہ با جود و حیا شمس الضحیٰ بود
---	--

دیگر از میان ناصرتی شمس بہار

گئے جنت کو پیر امیر الحق فکر تاریخ بین جو کی ناصرتی	رنگیاد دل میں اشتیاق شیخ بولا ہاتھ کہ یا فراق شیخ
--	--

دیگر از میان شاعر احمد کمنوع جھلی ضلع چٹانہ

قطب عالم شہر ابراہیم الحق ما بہر تاریخ و ساز خون جگر کلاک نثار	سفری سوئے اجل گشت بقدر ازل کردہ بر صفحہ رقم نامے غم سراجل
---	--

دیگر از مولوی محمد قائم صاحب غلطییم آباد

چون شاہ علی امیر الحق عالم نظر تاریک شد تاریخ رقم کردم و تہم	شد ز ہی ملک وصال خدا از ماتم پیر چہانے را فیاض وجہ رسول بنا
--	---

بجدا پیر دستگیر

دیگر از خاکسار راقم این اوراق و مؤلف این استان فراق سید احسن

این مولوی ظهور احسن صاحب

مرشد ما پیر مامولای استاد ما تاسوس دار السلام اورفت زین الزحور بدر تاریخ وفاتش خواست یافت ز دنیا	شاه امیر الحق علی گنجینه علم و تقی چشمه گریان شده دلباشده اند و گین شبه دهر و چند عصر و پیرا دل دین ۱۳۰۲
--	---

وله

عسلی امیر الحق جسد ما چو تاریخ رحلت ز دل جبت بدر	گرفته ره جسته احمده پیش بگفتا که و او حد عصر خویش ۱۳۰۲
---	--

وله

گرو قسربان بنام پاک محمد گفت بدر احسن بن تاریخش	جان شیرین علی امیر الحق وارث الدین علی امیر الحق ۱۳۰۲
--	---

ایضاً تاریخیکه از پیر صراح اخیر آن حرف مجسمه غیر منقوطة جدا جدا

مشعر و تاریخ اند

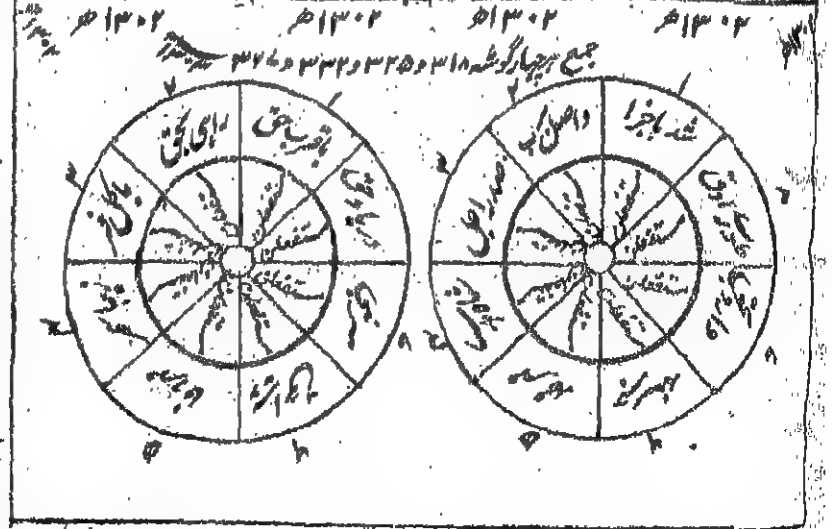
شیخ وقت و قطب عالم شاه امیر الحق علی مخودر سیر الی الله او بکر الله شد از خرد تاریخ رحلت خواستم بدر احسن پس حرف مجسم و بی نقطه بشمر هر دورا	بود با حیدر ستم و هم لقب بوده است ستم او بخت رفت و ما ماندیم در دارالالم زود و ما تاریخ از یک عصره بر دل قس اهل سحر کرم شمع حرم قمع ظلم از حروف غیر منقوطة و از حروف منقوطة
--	---

ایضاً قطعه تاریخ

که از هر مصرع سنده وفات اخضر برمی آید و نیز جمله ارکان در لفظ سلامت میماند از بحر جز
مشن س که در نه مستفعلن ثمان و نیز اگر در نقش مربع رنگی از ان ترتیب بیت
پر کنند جمع هر چهار سو و هر چهار زاویه و جمع هر دو جانب محرف یکی جدا جدا تاریخ بود

شد با جز و اصل بر ب صدر اجل شاه هدی
با قرب حق راهی بقی با کل مندر زیبا شد
مهر محمد جبر سنده دار و بقی طور س ادق
مهر وفا پیر اقی سندی در یاد حق

شد با جز	و اصل بر ب	صدر اجل	شاه هدی
۳۱۸	۳۳۱	۳۲۸	۱۲۵
مهر محمد	جبر سنده	دار و بقی	طور س ادق
۲۲۹	۲۲۲	۳۱۹	۳۳۰
با قرب حق	راهی بقی	با کل مندر	زیبا سمر
۳۲۳	۳۲۱	۳۳۳	۲۲۰
مهر وفا	پیر اقی	سندی	در یاد حق
۳۲۲	۳۲۱	۳۲۲	۲۲۶

که از هر مصرع سنده وفات اخضر برمی آید و نیز جمله ارکان در لفظ سلامت میماند از بحر جز
مشن س که در نه مستفعلن ثمان و نیز اگر در نقش مربع رنگی از ان ترتیب بیت
پر کنند جمع هر چهار سو و هر چهار زاویه و جمع هر دو جانب محرف یکی جدا جدا تاریخ بود
شد با جز و اصل بر ب صدر اجل شاه هدی
با قرب حق راهی بقی با کل مندر زیبا شد
مهر محمد جبر سنده دار و بقی طور س ادق
مهر وفا پیر اقی سندی در یاد حق
۱۳۰۲ هـ
۱۳۰۲ هـ
جمع چهار گوشه ۳۱۸ و ۳۲۵ و ۳۳۲ و ۳۲۶
۱۳۰۲ هـ
۱۳۰۲ هـ

آن که در این کتاب است
از هر مصرع سنده وفات اخضر برمی آید و نیز جمله ارکان در لفظ سلامت میماند از بحر جز
مشن س که در نه مستفعلن ثمان و نیز اگر در نقش مربع رنگی از ان ترتیب بیت
پر کنند جمع هر چهار سو و هر چهار زاویه و جمع هر دو جانب محرف یکی جدا جدا تاریخ بود

<p>له دیگر از طرف پسر خود موسوم بیدختم احسن عمره</p>	
<p>بودارشکورا از رونق سینه عارفان شد از نظم گفت واجلوه ظهور اسحق</p>	<p>قطب عالم علی اسید اسحق کرد در بارگاه قدس مقام سال نجم احسن ز روی ادب</p>
<p>ایضا در شهر آه جدی رونق سجاده نور عماد الدین غلبه در سنه ۱۰۸۴ ایضا</p>	

زیست سجاده نشین جناب مولانا شیده علی اسید اسحق
سنه ۱۰۸۴
اینست تواریخیکه بهم آمده اند و السلام علی من اتبع الهدی
و نیز در چهارم از وفات آنجناب خلف الرشید و خلیفه مجاز مطلق و نورعین آنجناب
عالم جلیل صوفی به مثل و عدیل جناب مولوی شاه محمد رشید اسحق صاحب مدینه
سجاده آنحضرت متکلم شدند و دستار قلندریه بر سر بستند تواریخ سجاده نشینی بهم درخوا
زیست کمرده می آید

<p>قطعه از جناب عالم باعمل فاضل اجل مولوی محمد سعید صاحب</p>	
<p>چو جانشین بمصلای والدش گردید حق خلافت والد گاشت ملک سعید</p>	<p>پس از وفات پدر مولوی رشید اسحق برای حفظ و نگه داشت سال اکابوله</p>
<p>قطعه از جناب شاه محمد تحفه صاحب ابوالاعلیٰ عظیم آباد</p>	
<p>امر در رشید اسحق و شد بزم منور</p>	<p>دستار قلندریه بر سر بست</p>

الفصل

کرد بدراحسن چو خاصه من گر به پرست ز سال تالیفش		جمع این دست پرشانی بر شماره م نقد افغانی ۱۳۰۲ هـ
	وله	
کنون تا بیا سود بدراحسن ولم خواست تاریخ تالیف او		ز ترتیب این نامه شش رسم کرد کلکم سفلی فغان ۱۳۰۲ هـ

<p>در روز چهارم زوصال پدر خویش داویم باو تهنیت و از پی تاریخ</p>	<p>از دست فقیران در حلقه اکبر گفتیم که امر فرشتی شکل قلندر</p>
<p>ایضا که</p>	
<p>یافت سجاده توسیع رونی سلسله جد و پدر سال سجاده شصتیست بحق</p>	<p>صالح و اهل ورع شاه رشید یا آئی شهنشاه از وسع بسزید حق بجدار عنایت گردید ۱۳۰۲ هـ</p>
<p>از جناب مولوی شاه محمد نیراحتی صاحب پهلواروی</p>	
<p>چون مولوی شاه رشیداحتی که ابن العم فانزگوش دل مرا آندند اسے ماتفه</p>	<p>شد جانشین عم ماشی الزمان فرخنده مان وارث سجاده پدری بشد تاریخ او ۱۳۰۲ هـ</p>
<p>ایضا قطعه عربیہ</p>	
<p>هَارِ شَيْدُ الْحَقِّ قَدْ نَالَ النَّالَ خَيْرَ الْفَائِزِ إِذْ أَتَاهُ رِجَاءُ وَ اخذ عو لنان الحمد لله رب العلمين</p>	<p>مَوْضِعُ الْأَقْبَابِ إِذْ هُوَ أَقْرَبُ إِنَّهُ خَلَفَ رَشِيدًا طَيِّبًا ۱۳۰۲ هـ</p>
<p>۲</p>	
<p>اما تواریخ شعر بر بنین این تالیف که بفکر رسیده اینست</p>	
<p>۹۲۰۱</p>	<p>قطعه للمولف</p>
<p>تأناصه بدرا حسن محو الم جسم در تاریخ چو در شزم نکر</p>	<p>فارغ شده از سواد این ناغش بائف گفتا بن که ائف این جند</p>

۱۲۰۰ ب

فیس

DUE DATE

		۹۲۰۱	

فصل		فصل	
۹۲۱			
فصلنامه علمی و ادبی			
DATE	NO	DATE	NO